

بېشکه ستاسو د هر يوه پيدايښت د خپلې مور په رحم کې په خلوېښتو ورځو کې داسې راغونډېږي چې

له ابي عبدالرحمن، عبدالله بن مسعود رضي الله عنه نه روايت دی، وايي: مور ته رسول الله صلى الله عليه وسلم بيان وکړ، حال دا چې هغه خپله ريښتيني او د ريښتيني په توگه منل شوی دی چې: «بېشکه ستاسو د هر يوه پيدايښت د خپلې مور په رحم کې په خلوېښتو ورځو کې داسې راغونډېږي چې بيا د دې په شان د غوښې تکره شي، بيا د دې په شان کرپندوکى شي، بيا الله تعالى يوه پرېښتنه وروپېږي، نو هغه پکې روح پوک کړي، او ورته امر کېږي چې (په اړه يې) څلور شيان وليکي: د هغه رزق، د هغه اجل، د هغه عمل او دا چې هغه به بدمرغه (شقي) وي او که نېکمرغه، نو قسم دې زما په هغه ذات وي چې له هغه پرته بل حق معبود نشته چې ستاسو څخه به يو څوک د جنتيانو عمل کوي تر دې چې د هغه او د جنت تر منځه به يوازې د يوه ذراع (نيم گز) په اندازه واټن پاتې شي، نو تقدير به پرې رامخکې شي او د دوزخيانو عمل به وکړي، چې له امله به يې دوزخ ته لاړ شي، او همداراز ستاسې څخه به يو څوک د دوزخيانو عمل کوي تر دې چې د دوزخ سره به يې يوازې يو ذراع (نيم گز) واټن پاتې شي، نو تقدير به پرې رامخکې شي او د جنتيانو عمل به وکړي چې له امله به يې جنت ته داخل شي.»

[صحيح دى] [البخارى او مسلم روايت کړى دى]

خپلو خبرو ابان مسعود رضي الله عنه فرمايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم مونږ ته دا خبره کړې ده او هغه په کې ريښتيني دى؛ ځکه چې الله تعالى ريښتونى گڼلى دى. هغه وفرمايل: ستاسو څخه د يو تن جوړښت راټولېږي، داسې چې کله يو سړى د خپلې مېرمنې سره يو ځاى کېږي، نو د هغه شپنډل شوي مني د ښځې په رحم کې د خلوېښتو ورځو لپاره د نطفې په شکل کې راټولېږي. بيا علقه وگرځي چې هغه ټينگه او وچه وينه ده، او دا - کار - په دويمه خلوېښت کې کېږي، بيا مضعه شي؛ چې هغه د غوښې دومره اندازه ټوټه ده چې ژولو ته برابره وي، او دا په دريمه خلوېښت کې کېږي. بيا ورته الله تعالى ملاېکه راوېږي، نو د دريمې خلوېښت په پاى کې پکې روح پوکېږي، ملاېکې ته امر وشي چې څلور خبرې وليکي: د هغه رزق؛ چې له هغه اندازې نعمتونو څخه عبارت دى چې په خپل عمر کې به يې لاسته راوړي، د هغه اجل؛ او دا په دنيا کې د هغه د پاتې کېدا موده ده، د هغه عمل، چې څه دى؟ او دا چې ايا نېکمرغه دى که بدمرغه. بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم قسم ياد کړ چې يو سړى به د جنتيانو عمل کوي او عملونه به يې نېک وي، يعنې هغه څه چې خلکو ته ښکاري؛ تر هغه وخته پورې به همداسې وي، تر دې چې د ده او جنت تر منځه يوازې د يو گز په اندازه فاصله پاتې شي، يعنې د ده او جنت ته د رسېدو په منځ کې به دومره فاصله پاتې شي لکه د يو گز په اندازه، نو تقدير او هغه څه به پرې غالب شي چې ورته ليکل شوي دي نو د دوزخيانو عمل به وکړي، نو په همدې سره به يې خاتمه وشي او اور ته به داخل شي. ځکه چې د عمل د منلو شرط دا دى چې په هغه باندې ثابت قدمه پاتې شي او بدلون ورنکړي. او د خلکو څخه يو بل تن به د دوزخيانو عمل تر هغه وخته پورې کوي چې هغه دوزخ ته ننوتلو ته نږدې شي او داسې به وي لکه د ده او د اور تر منځ چې د ځمکې د يو گز په اندازه واټن پاتې شي، نو تقدير به پرې غالب شي او هغه څه چې ورته ليکل شوي دي نو د جنتيانو عمل به وکړي او جنت ته به داخل شي.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

